

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jamen det var fint, for mit spørgsmål passer lige til fru Lene Espersens udgangsreplik.

Mellemskatten: Nu vil Det Konservative Folkeparti altså have et valg på mellemskatten. Og så siger fru Lene Espersen, at 88 procent af de fuldtidsansatte betaler mellemskatten. Ja, det er sikkert rigtigt. Men hvad skulle deres incitament være, hvad skulle det føre til? De arbejder jo i forvejen på fuld tid. Skal det være for at få dem til at tage overarbejde? Er det det, der er meningen?

Var det ikke smartere at se på, hvor forskellen mellem en eventuel offentlig ydelse, en overførselsindkomst og arbejdsindkomsten er mindst? Hvor er incitamentet til at tage arbejde mindst? Og det er det i bunden af skatteskalaen og ikke dér, hvor mellemskatten sætter ind.

Alle dem, der har fuldtidsarbejde, er jo fyldt med arbejdsglæde og job; de har det hele. Det er jo ikke dem, vi skal have i arbejde. Vi skal have dem i arbejde, der står og vakler lidt. Kan det betale sig, eller kan det ikke betale sig? Og det er i bunden. Det har Venstres formand, hr. Anders Fogh Rasmussen, jo ret i, at det er jo dér, forskellen mellem arbejdsindkomsten og overførselsindkomsten er sådan, at det kan have betydning for, hvor stort incitamentet er til at tage arbejde; det er i bunden.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg prøver lige igen at stille mit spørgsmål fra før, som jeg ikke fik svar på.

Spørgsmålet var: Nu har De Konservative på deres landsråd og efterfølgende mange gange talt dunder i forhold til hr. Peter Duetoft og CD, sagt »går i seng med fjenden« og brugt lignende billeder; man har sagt i dag, at man vil gennemføre en skattepolitik, som er blevet fuldstændig dolket af CD, har jeg hørt.

Så stiller jeg det naturlige spørgsmål: Hvis CD's stemmer ikke er nødvendige for at danne en kommende borgerlig regering, vil De Konservative så virkelig stadig væk kun have en borgerlig regering inklusive CD? Vil man så stadig væk invitere CD med som regeringspartner med det resultat – det er jo resultatet – at CD dermed har vetoret på ændringer af skattesystemet? Det vil sige, at en borgerlig regering så: punkt 1 ikke f.eks. sammen med Dansk Folkeparti vil kunne lave lettelser i skatten, og punkt 2: have vetoret i forhold til stramninger på udlændingeområdet.

Det vil sige, at en borgerlig regering ikke ville kunne støtte forslag fra Dansk Folkeparti om at stramme på udlændingeområdet.

Er det ikke korrekt forstået, at det vil konsekvensen være? Derfor bliver vi da nødt til at have et svar på det her spørgsmål, i stedet for at fru Lene Espersen taler udenom og forsøger at skubbe den diskussion foran sig.

For Dansk Folkeparti er det faktisk ret vigtigt, hvad svarene er på de her spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Margot Torp (S):

Det er lidt en skam, vil jeg sige til fru Lene Espersen, for jeg synes faktisk, at den konservative ordfører har været meget direkte i sine svar, meget i modsætning til den foregående ordfører.

Men lige netop omkring det her, som jeg går efter, synes jeg, at der er talt udenom. Der er ingen tvivl om, at der er rum til skattelettelser; det er der ingen der betvivler. Det, vi går efter, er: Hvad sker der med økonomien, hvis vi giver skattelettelser? Hvad sker der, når vi alle sammen pludselig kan købe flere biler, nye køkkener og nye tage, og hvad ved jeg? Der sker noget meget dramatisk med økonomien. Det er det svar, jeg mangler.

Og så mangler jeg i øvrigt også et svar på, når man her i sin ordførertale siger, at vi skal effektivisere den offentlige sektor, hvorfor man så stemmer nej til et forslag om eksportstøtte, som ville have effektiviseret med noget, der svarer til ti personer i Fødevarerdirektoratet.

(Kort bemærkning).

Lene Espersen (KF):

Først til fru Elisabeth Arnold, der spørger om det med at få folk til at arbejde mere. Jeg vil sige, at jeg har nu ikke det samme indtryk af, at det er sådan, at alle mennesker føler, at de er voldsomt belastet fra deres 18. år til deres 60. år ved at arbejde 37 timer om ugen. Der er måske en årrække, hvor man får børn, og hvor man ønsker at arbejde færre timer. Men jeg tror til gengæld også, der er år, hvor man godt gider at gøre en ekstra indsats. Der er ingen, der siger, at samfundet skal være indrettet på en sådan måde, at man hele sit liv arbejder fast 37 timer. Jeg tror på mere fleksibilitet, men jeg tror, at forudsætningen for, at vi får folk til gennemsnitligt at levere flere timer på arbejdsmarkedet, er, at de får lov at beholde en større del af lønnen til sig selv og